

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو ونډه

پوهنيار محمد ابرار رحيمي، اسلامي ثقافت څانگه، شرعياتو پوهنځي، لغمان پوهنتون

لنډيز

سوله د الله تعالی لوی نعمت دی، چې د ژوند ډېرې نېکمرغۍ ورسره تړلي دي، امنیت الله تعالی د لویو نعمتونو په لړ کې یاد کړی دی او د امنیت په مقابل کې الله تعالی د بنده گانو څخه د عبادت غوښتنه کړې ده، دا چې د امنیت راتلو لپاره یوه وسیله سوله ده، نو ما پر همدې اساس د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو رول تر عنوان لاندې لیکنه انتخاب کړه. د دې څېړنې هدف د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو هڅې روښانه کول، په ټولنه کې د سولې د ټينگښت پر وړاندې د ستونزو تشخیص، د ټولنې په پرمختګ کې د سولې رول او داسې نور دي. اوس مهال د داسې څېړنې ترسره کول ډېر اړین دي، ځکه زموږ ډېری ځوانان د ارزښتناکو کارونو پر ځای په بې ارزښتنه او بې گټې کارونو کې مشغول شوي دي او ډېرو بې خپل هدف هېر کړی او په نورو لارو روان شوي دي، نو باید چې دوی اصلي هدف ته متوجه او د اصلي موخو ترلاسه کولو ته وهڅول شي. دا څېړنه په کتابتوني شکل ترسره شوې، چې پکې د مختلفو مصادر او مراجعو څخه استفاده شوې ده، لیکنه په سريزه، منځپانگه او پایله مشتمله ده، چې په لویو او کوچنیو عنوانونو ویشل شوې ده او په پای کې بې اړینو نتايجو ته ځای ورکړل شوی دی. د دې څېړنې په ترسره کولو سره به روښانه شي چې سوله ډېر ارزښت لري او په سوله کې د ځوانانو رول ډېر اړین دی او ځوانان کولای شي په سیمه کې سوله راولي.

کلیدي کلیمي: سوله، ځوانان، اسلام

سريزه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، تَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَا بَعْدُ: اسلامي شريعت داسې دين دی چې د انسانيت ټولې خواوې يې په پام کې نيولي او د هغې لپاره يې مناسب احکام راليرلي دي، اسلامي شريعت د يو انسان د ژوند هر پړاو ته ځانگړې پاملرنه کړې، په کوچنيوالي کې يې ورته ځانگړي حقوق ورکړي، خو په آرامه او ډاډمنه فضا کې رالوی شي، په ځوانۍ کې يې ورباندې گڼ شمير مسؤوليتونه اچولي، خو په کړو وړو لارو د تللو څخه ځان وژغوري او په بوډاتوب کې يې عبادت کولو ته هڅولی او له ده څخه يې ډيری بوج د ده په اولادونو اچولی، خو عبادت ته وزگار شي او له خپل رب سره ټينگه اړيکه وساتي، دا چې په هېواد کې د لسيزو جگړو او بدبختيو د هر ځوان او سپين ږيري په روان ناوړه اغېز کړې ده او په دې لټه کې دی چې څنگه په هېواد کې يو سوله ييز چاپېريال جوړ شي او د جنگونو څخه وژغورل شي، نو د دې لپاره اړينه ده چې په سوله کې د علماوو، سپين ږيرو، ځوانانو او سياستوالو رول وڅېړل شي، ما په خپله څېړنه کې د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو په رول باندې رڼا اچولې، چې څنگه کېدلای شي د ځوانانو په لاس په هېواد کې شته سوله ييز چاپېريال ټينگ شي او د جنگ جگړو څخه مو هېواد د تل لپاره په امن کې پاتې شي. له دې امله چې ځوانان د ټولني لويه برخه تشکيلوي او د دوی په لاس په بڼه توگه امنيت او سوله ټينگښت مومي، نو ځکه مې همدا موضوع د خپلې څېړنې لپاره انتخاب کړه.

د موضوع اهميت

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو رول تر عنوان لاندې څېړنه اوس مهال ډېره ارزښت لرونکې ده، چې د اهميت ځينې نقطې يې په لاندې ډول دي:

سوله او ارامي د عباداتو په سمه توگه ترسره کولو لپاره اړينه ده او عبادت د دنيا او آخرت د کاميابي او خوشحالي لامل دی، نو بايد چې په اړه يې څېړنه ترسره شي. اوس مهال ډېری ځوانان د خپل ارزښت څخه غافل دي په دې ليکنې سره هغوی ته د دوی ارزښت په گوته کېږي او د وړتياوو څخه يې سالمه استفاده کېږي. په داسې څېړنو سره ځوانان، او څېړونکي هڅېږي چې د ټولني د نيمگړتياوو اصلاح ته متوجه شي او په خپل استعداد يوه پرمختللي ټولنه رامنځته کړي.

د څېړنې ستونزه

هېواد مو په وروستيو دوه کلونو کې د يوې بې سارې سولې او امنيت شاهد دی، چې په تېرو څلورو لسيزو کې داسې امنيت او ارامي د هېوادوالو په ذهن کې نه وو، دا چې د دې امنيت او سولې د ټينگښت لپاره څه پکار دي، ځوانان په دې برخه کې کوم مسؤليت لري او د کومې لارې کولای شي د امنيت په ټينگښت کې ونډه واخلي، په دې څېړنه کې به پرې بحث شوی او هغه موارد په گوته شوي چې د هغې لارې کولای شي ځوانان مو د هېواد گټلې سوله او ارامښت خوندي وساتي، ستونزه دا ده چې د اشغال په دوره کې پر ځوانانو باندې د بېلابېلو بهرنيو مؤسسو او استخباراتي ادارو له لوري کار شوی او د هغوی د ذهني بدلولو لپاره بېلابېل پروگرامونه په کار اچول شوي، همدا راز د ډېرو خلکو په ذهنونو کې د امنيت د اخلال په اړه تشويش شتون لري او د پېښېدونکې نا امنۍ څخه رنځ وړي، چې اوس مهال د دغه ذهني لارې کول، ډېر وخت، کار او لگښت ته اړتيا لري، البته علماء، سياسيون، چارواکي، استادان او څېړونکي که په خپلو برخو کې د ځوانانو د اصلاح لپاره کار وکړي او د هغوی ذهني ته مثبت ټکي داخل کړي، چې دا څېړنه هم د دغه ستونزې د حل لپاره يوه هڅه ده.

د څېړنې موخې

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو رول په ډاگه کول.

ځوانان د سولې ټينگښت ته هڅول او د سولې او امنيت په خونديتوب کې د دوی ارزښت څرگندول.

هغه موارد په ډاگه کول چې د هغې لارې ځوانان کولای شي شته سوله او امنيت وساتي او د پېښېدونکې نا امنۍ په اړه منفي تبليغات ختم کړي.

د ټولنې په اصلاح او پرمختگ کې د ځوانانو ارزښت په ډاگه کول.

تيرو ليکنو ته کتنه

تر دې دمه چې ما څومره پلټنه وکړه د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو د رول په هکله مې هيڅ مستقله علمي ليکنه پيدا نه کړه، چې د هېواد په ملي ژبو ليکل شوې وي، که څه هم په عام ډول د سولې په اړه ځينې ليکنې ترسره شوي دي، چې په دې ځای کې ترې يادونه کوم.

۱. د صلحې زده کړې، ښوونيار عبد البصير حکمت، (۱۳۹۴هـ ش). ننگرهار، جلال اباد، مسلم خپرنډويه ټولنه.

په دې کتاب کې د سولې پېژندنه، د اهميت په اړه يې آيتونه او احاديث او په پخوانيو وختونو کې د سولې د تړون ځينې نمونې ذکر شوي دي.

څېړونکي يې دې پايلې ته رسېدلي دي، چې سوله يو شرعي اصل دی او د شخړو د حل لپاره غوره لار ده چې اسلامي شريعت ورته اهميت ورکړی او په پخوانيو وختونو کې ترې په ډېرو پېچليو مسائلو کې استفاده شوې ده.

۲. دسولې تعليمات، سوسن وردگ، (۱۳۹۳هـ ش). د محصلينو لپاره مرجع کتاب، د تربيه معلم رياست.

په ياد کتاب کې د مخکې په څېر د سولې په اړه عمومي مفاهيم وړاندې شوي دي او ليکواله يې دې پايلې ته رسېدلې ده، چې د انسان په ژوند کې سوله ډېر ارزښت لري او بايد د لاسته راوړلو لپاره يې کار وشي.

۳. تربية الشباب الأهداف والوسائل، محمد بن عبدالله الدويش، دارالوطن للنشر والتوزيع سعودي عربستان

په دغه څېړنه کې ليکوال د ځوانانو د روزنې موخې او وسائل څېړلي دي هغه څه يې ذکر کړي چې په هغې سره د ځوانانو روزنه کېږي، که کورنۍ تربيه، ښوونه او روزنه، په پرمختيايي کارونو مشغولول او داسې نور او څېړونکي يې دې پايلې ته رسېدلي دي، چې ځوانان په ټولنه کې ډېر ارزښت لري، د ځوانۍ مرحله د شوخۍ وخت وي، نو بايد چې والدين او مشران خپلو ځوانانو ته متوجه وي او د ځوانۍ په وخت کې يې نېکو کارونو ته وهڅوي.

۴. دور الشباب في رقى الأمم وازدهارها الحضاري على اساس الدين والعلم والأخلاق من منظور السيرة النبوية، دكتور اشرف عبد الرافع الدرديلي، مجلة البصيرة، شپږم ټوک لومړۍ گڼه.

په دې څېړنه کې ليکوال د ټولنې په پرمختگ کې د ځوانانو رول څېړلی دی، چې ځوانان کولای شي د خپلو وړتياوو او ځواک په وسيله ټولنې ته پرمختگ ورکړي، خو اړينه دا ده چې د ټولنې پرمختگ د دين، علم او نبوي اخلاقو په رڼا کې وي، خو پرمختگ يې اغېزناک او گټور وي.

که څه هم د ځوانانو د اهميت او په ټولنه کې د دوی دو نډې په اړه څېړنې شوي، خو هغه څېړنې په ټوله کې عمومي دي، هغه څه چې زه غواړم په دې څېړنه کې يې په ډاگه کړم، چې هغه د اوسنۍ سولې په ټينگښت کې د ځوانانو رول دی، په تېرو څېړنو کې ورته ځای ندی ورکړل شوی، بلکې په هغه څېړنو کې په عام ډول د سولې لارې چارې بيان شوي او يا هم د سولې پر اهميت بحث شوی او يا د ځوانانو پر ارزښت باندې خبرې پکې شوي دي.

د دې څېړنې توپير د محکنيو سره دا دی چې په دې کې يوې مشخصې موضوع ته ځای ورکړل شوی او هڅه شوې چې هغه موارد په ډاگه کړي چې په هغې سره ځوان نسل کولای شي، د هېواد او ټولني امنيت خوندي وساتي او د خلکو له ذهنونو څخه هغه ذهنيت لرې کړي، چې گوا کې په راتلونکي کې به امنيت ته گواښونه پيدا شي او يوځل به بيا تېرو لسيزو ته وروگرځي.

د څېړنې پوښتنې

۱- د سولې په راوستلو کې ځوانان څه رول لري؟

۲- ځوانان له کومو لارو کولای شي، د سولې راوستلو ته زمينه برابره کړي؟

د څېړنې تگلاره

دا څېړنه په کتابتوني شکل ترسره کېږي چې په لويو او کوچنيو عنوانونو به مشتمله وي. په څېړنه کې به د مختلفو علمي مصادر او مراجعو څخه استفاده شوې. د هر څېړونکي او ليکوال وينا به هغه ته منسوبېږي او د اړتيا پر مهال به څېړونکي خپله تبصره هم پرې کوي. په آخر کې به لاسته راغلې پايلې وړاندې کېږي او ورسره به د ماخذونو فهرست

هم د علمي ليکنې د اصولو سره سم ليکل کيږي. پخواني علمي او څېړنيز کتابونه، انټرنېټ، کمپيوټري کتابتونونه، او داسې نور.

مناقشه

د صلح (سولې) پېژندنه

سوله د عربي ژبې د "صلح" له کلمې او بڼې بڼه ده او صلح او صلاح د فساد ضد دی، ماضي يې صلح، مضارع يې يصلح او مصدر يې صلاحا او صلوحا راځي، چې د روغې جوړې، شخړو ختمولو او آرامۍ په معنی راځي. (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ ج ۲ ص ۵۱۷).

په المعجم الوسيط کې راغلي: (صَلَحَ، صَلَاحُ او صَلُوحُ د فساد لرې کېدو په معنی دی، کله چې يو شی گټور او مناسب وي، هغه ته صَلَاحُ ويل کيږي. أَصْلَحَ فِي عَمَلِهِ. يعنې هغه څه يې وکړل چې د ده لپاره گټور وو. صَلَاحَةٌ: روغه جوړه يې ورسره وکړه او صَلَاحَ عَلَى الشَّيْءِ د اتفاق او همغږۍ په لار ورسره ولاړ) (ابراهيم مصطفى او نور، ۱۳۹۲هـ ج ۱ ص ۵۲۰).

د شريعت په اصطلاح کې د سولې په تعريف کې بېلابېل تعريفونه شتون لري، لکه:

۱. (الصلح عبارة عن عقد وضع لرفع المنازعة). (ابن الهمام، ج ۸ ص ۴۰۳).

ژباړه: صلح د شخړو ختمولو لپاره د ترسره شوي تړون څخه عبارت ده.

۲. (الصلح انتقال عن حق أو دعوى بعوض لرفع نزاع، أو لخوف وقوعه). (العدوي،

۱۴۱۴هـ ج ۲ ص ۳۵۳).

ژباړه: د خپل حق يا دعوی څخه د شخړې د ختمولو او يا په شخړه کې د اخته کېدو له وېرې، تېرېدلو ته صلح ويل کيږي.

۳. (الصلح دفع الحرب والمخاصمات على شروط تعرف بشروط الصلح) (الزحيلي، ۱۴۰۹هـ ج ۵ ص ۲۹۳).

ژباړه: سوله د جنگ او لانجو ختمول په هغو شرطونو سره چې د سولې د شرطونو په نوم پېژندل شوي دي.

۴. (صلح هو عقد يرتفع به التشاجر والتنازع بين الخصوم، وهما منشأ الفساد ومثار الفتن). (الزيلعي، ۱۳۱۳هـ ج ۵ ص ۲۹).

دلته زموږ موخه د جنگ جگړو پر مهال د دواړو خواوو تر منځ روغه جوړه کول او په دې سره د جنگ جگړې پای ته رسول دي، چې د دواړو خواوو او ولس په گټه وي. همدا راز سوله د هغه سالمې فضاء څخه عبارت ده چې په هغې کې ټولې خواوې په مصؤونيت، عدالت او ازادۍ کې ژوند وکړي، کومه چې د شريعت او قانون په چوکاټ کې ټاکل شوي وي.

د ځوانانو پېژندنه

ځوان ته په عربي کې فتی وايي. الفتی الشاب أول شبابه بين المراهقة والرجولة. (ابراهيم مصطفى او نور، ۱۳۹۲هـ ج ۱ ص ۶۷۳).

فتی هغه ځوان ته وايي چې د مراهقیت اوسپریتوب ترمنځ وخت کې قرار لري.

په اسلامي شريعت کې د انسان تر پيدايښت وروسته د بلوغ پورې بېلابېلې مرحلې دي، چې د صبي، طفل، قاصر او حدث په نوم يادېږي، چې د لغوي پېژندنې پر اساس مور کولای شو دغه الفاظ دوه ډولونو باندې ویشو:

لومړۍ: د طفل او صبي کلمې چې د انسان د کوچنيوالي د مرحلې نومونه دي او له طفل څخه موخه هغه وي چې بلوغ ته نه وي رسېدلی؛ خو له صبي څخه موخه بيا کوچنی ماشوم دی چې له تي څخه هم نه وي پرې شوی.

دويم: د قاصر او حدث الفاظ چې دا دواړه د عمر د کوچنيوالي سره تړاو لري. (سويقات، ۲۰۱۰م. ص ۷).

طفل په لغت کې نازکه، باريک او نرم ته ويل کېږي، عرب وايي: (امرأة طفلة الأنامل) نرم گوتې بنځه ده او ماشوم هم چې نوی پيدا شي نازک او پوست وي، جمع يې (اطفال) راځي، چې په قرآن کریم کې هم استعمال شوې ده، الله جل جلاله فرمايي فرمايي: (وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) [النور: ۵۹ آيت].

ژباړه: او کله چې ستاسې ماشومان بلوغ ته ورسېږي؛ نو بيا دې دوی هم داسې اجازه غواړي لکه چې تر دوی مخکې (يادو شويو) کسانو اجازه غوښتله همدا شان الله جل جلاله تاسې ته خپل آيتونه په وضاحت سره بيانوي او الله جل جلاله پوهه او حکمتونو والا دی. (د افغانستان جیدو علماوو ژباړه، ج ۲ ص ۳۳۶).

د طفوليت مرحله د انسان له ژوند څخه پيلېږي او تر بلوغ پورې غزېږي، (طفل) د طا په کسرې سره له هر شي څخه کوچني ته ويل کېږي، که عين وي او که حدث، (طفل) د طا په فتحې سره نازک او باريک ته ويل کېږي، (طفل) او (طفيلة) کوچنيانو ته ويل کېږي، جمع يې (اطفال) راځي، ابو الهيثم وايي: صبي ته طفل ويل کېږي او دا مرحله يې له هغه وخته پيلېږي چې له مور څخه راپيدا شي او آن تر بلوغ پورې وي. (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ ج ۱۱ ص ۴۰۲).

(طفل) د نارينه او بنځينه، مفرد، تشيه او جمع ټولو لپاره صفت واقع کيږي، عرب وايي: (جارية طفل، جاريتان طفل، جوار طفل، غلام طفل، غلمان طفل)، همدا راز مؤنث، تشيه او جمع يې هم استعماليږي، لکه (طفل، طفلة، طفلان، اطفال)، (غلام طفل) هغه ماشوم ته ويل کيږي چې لاسونه او پښې يې ډېر نازکه وي. (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ ج ۱۱ ص ۴۰۲).

د طفولت اصطلاحي تعريف فقهاوو د لغوي تعريف څخه نه دی جلا کړی او په هماغه مرحله باندې يې اطلاق کوي چې په لغت کې ورته ويل شوې؛ خو بيا هم ټولنپوهانو طفولت داسې تعريف کړی دی: (الطفولة هي: تلك الفترة المبكرة من الحياة الإنسانية التي يعتمد فيه الفرد على والديه اعتمادا كلياً فيما يحفظ حياتها ففهيما يتعلم الطفل ويتمرن للفترة التي تليها وهي ليست مهمة في حد ذاتها بل هي عبارة عن جسر يعبر عليه الطفل حتى النضج الفسيولوجي والعقلي والنفسي والاجتماعي والخلقي، والروحي والتي تشكل خلالها حياة الإنسان ككائن اجتماعي) (موسی نجيب موسى معوض، ۲۰۱۲م).

طفولت د انسان د ژوند هغه نوکۍ مرحلې ته ويل کيږي چې په هغې کې يو فرد ټوله تکيه په مور او پلار کوي چې هغوی د ده د ژوند ساتنه وکړي او په دې پړاو کې ماشوم د راتلونکې مرحلې لپاره زده کړه کوي او چمتو والی نيسي، دا پړاو پخپله هدف نه وي، بلکې دا د يو پل په حيث وي چې ماشوم په دې سره فزيکي، عقلي، نفسي، ټولنيز، اخلاقي او روحي کمال ته رسېږي او د دې په مټ له انسان څخه يو ټولنيز موجود جوړېږي.

علماوو د ځوان لپاره کوم ځانگړی تعريف نه دی کړی، خو د هغوی له توضيحاتو داسې معلوميږي چې د ځوانۍ مرحله د طفولت څخه وروسته پيل کيږي او د طفولت پېژندنه مو مخکې ولوسته، پر همدې اساس ځواني د بلوغ څخه پيلېږي او د دې لپاره دليل دا مبارک حديث دی:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: " عَرَضَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ فِي الْقِتَالِ، وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً، فَلَمْ يُجِزْنِي، وَعَرَضَنِي يَوْمَ الْخُدُقِ، وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً، فَأَجَازَنِي، قَالَ نَافِعٌ: فَقَدِمْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَهُوَ يَوْمئِذٍ خَلِيفَةً، فَحَدَّثْتُهُ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا لِحَدِيثِ بَيْنِ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَكُتِبَ إِلَيَّ عُمَالَهُ أَنْ يَقْرَأُوا لِمَنْ كَانَ ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَاجْعَلُوهُ فِي الْعِيَالِ».(النيسابوري، ج ۳ ص ۱۴۹۰، حديث گڼه: ۱۸۶۸).

ژباړه: له عبد الله بن عمر رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: زه د احد په ورځ د جنگ لپاره نبي صلی الله علیه وسلم ته وړاندې شوم او عمر مې څوارلس کلونه وو، نو اجازه يې رانه کړه او د خندق په ورځ چې پنځلس کلن وم، بيا ورته وړاندې شوم، نو اجازه يې راکړه. نافع وايي: زه د عمر بن عبدالعزيز رضی الله عنه خوا ته راغلم او دا حديث مې ورته ووايه او هغه دا مهال خليفه و، نو هغه وويل: ((دا د کوچنيوالي او لوی والي تر منځ بريد دی، خپلو واليانو ته يې وليکل چې څوک پنځلس کلن وي د هغه لپاره د بيت المال څخه برخه مقرره کړي او که څوک تر دې ښکته وي، هغه دې په عيال کې وشمېري.

د مشکاة شريف په حاشيه کې يې د (فاجازني) تشریح په لاندې ډول ليکلې ده:

(فأجازني: قيل: أي أجازني في المقاتلة، وقيل: كتب الجائزة وهي رزق الغزاة. هذا فرق ما بين المقاتلة إلخ. أي: إذا بلغ الصبي خمس عشرة سنة دخل في زمرة المقاتلة، وأثبت في الديوان اسمه، وإذا لم يبلغ عدداً من الذرية، ولو احتلم بعد استكمال تسع سنين حكم ببلوغه، وكذا إذا حاضت الجارية، ولا احتلام، ولا حيض قبل بلوغ التسع)(الجرجاني، ۱۴۳۱هـ ج ۳ ص ۲۶۵).

ژباړه: د فاجازني معنی دا ده چې ما ته يې په جنگياليو کې د ګډون اجازه راکړه او يا يې راته جائزه وليکله، کوم چې غازيانو ته خوراک ورکول کېږي. دا د جنگياليو او نورو تر

منځ توپير دی. الخ. يعنې: کله چې ماشوم پنځلس کلونو ته ورسېږي، نو د جنګيالو په ليکو کې شاملېږي، په کتاب کې به يې نوم وليکل شي، خو که پنځلسو ته ندی رسېدلی، نو په ماشومانو کې به شمېرل کېږي، خو که د نهه کلنی پوره کېدو وروسته يې احتلام وشو، نو د بلوغ حکم به پرې کېږي، همدا راز که انجلی حائضه شوه نو همدا حکم يې دی، خو تر نهه کلنی مخکې حيض او احتلام اعتبار نلري.

د هلك د بلوغ په لحاظ لومړي حد (۱۲) کلونه، متوسط يې (۱۵) او نهايي حد يې (۱۸) کلونه دي.

او په جسماني لحاظ احتلام او مېړانه وهل او له نامه لاندې تور او گڼي وينسته زرغونېدل او د عقل پوخوالی دی. (ابن عابدين، ج ۵ ص ۱۰۴).

د انجلی لومړی عمر (۹) کلونه، دويم يې (۱۲) او نهايي يې (۱۵) کلونه دی. همدا راز د حيض راتلل، احتلام کېدل او حمل اخيستل هغه څه دي چې د انجلی په بلوغ دلالت کوي. (الزحيلي، ۱۴۰۹هـ ج ۴ ص ۱۲۵).

د سولې او امنيت اهميت او لارې چارې

سوله يو ارزښتناک او اړين عمل دی، چې په قرآن کریم او نبوي احاديثو کې يې بيان شوی دی، په دې ځای کې د سولې د اهميت اړوند يو آيت او يو حديث ذکر کوم.

د سولې اهميت په قرآن کریم کې

الله جل جلاله فرمايلي دي: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) [الجرات: ۹ آيت].

ژباړه: او که له مؤمنانو څخه دوه ډلې پخپلو مينځو کې په جنگ شي نو دهغو په مينځ کې صلح وکړئ. بيا که له هغو نه يوه ډله پر بلې تيری وکړي نو له تيری کوونکې سره وجنگيرئ ، تردې پورې چې هغوی دالله دحکم خورته راوگرځي . بيا کله چې هغوی راوگرځي نو دهغوی په مينځ کې په عدل سره سوله وکړئ ، او انصاف وکړئ چې الله انصاف کوونکي خوبښوي.

په دې ايت کې دې ته اشاره شوې چې کله د مؤمنانو دوه ډلې خپل منځ کې وجنگيرئ؛ نو مسلمانانو ته دا حکم دی، هغه مسلمانان چې په دغه دواړو کې شامل نه وي، يعنې د الله تعالی په نزد د مسلمانانو دا کار نه دی چې د هغی دملت دوه ډلې دې په خپلو کې جنگونه کوي او هغوی دي ناست وي تماشه دې کوي، بلکې دا د افسوس ډک حالت دی چې کله را پيدا شي نو ټولو مؤمنانو ته پکار دي چې فکر مند شي او د هغوی د اصلاح لپاره چې ترې خومره کېدای شي هغومره کوشش دې وکړي که چېرته دوی جنگ ته دوام ورکړي نو بيا هم مسلمانانو ته پکار نه ده چې زياتی کوونکی خپل زياتي ته پرېږدي چې د صلحې ټول کوششونه نا کام شي، نو بيا دې وگوري چې په حقه څوک دی او زياتی څوک کوي چې څوک په حقه وي د هغوی ملگرتيا دې وکړي او چې څوک زياتی کوي د هغوی سره دې وجنگيرئ.

هر کله چې دوی د الله جل جلاله حکم ته واپس شي نو بيا د دوی په خلاف د طاقت استعمال منع دی د دې نه وروسته چې څوک څه کوي نو هغه به بيا پخپله زياتی کوونکی وي پدې ايت کې يوازې د صلحې کولو حکم نه دی بلکې عدل او انصاف سره د صلحې کولو حکم دی.

د دې نه معلومه شوه چې د الله تعالی په وړاند د هغې صلحې هيڅ قدر نشته چې په هغه کې د حق او د باطل لحاظ ونه ساتلی شي او تش د جنگ ښوولو لپاره صلحه وکړی

شي، د مسلمانانو په منځ کې چې کله جنگ و نښلي نو دا ايت د هغوی په باره کې د شرعي قانون اصلي بنياد دی. (المودودي، ۲۰۰۰م، ج ۵ ص ۷۶-۷۸).

د سولې اهميت په نبوي سنتو کې

په نبوي احاديثو کې هم د صلحې د اهميت اړوند نصوص شته، چې زه ترې په دې ځای کې يو حديث رانقلوم.

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ أَنَّ أَهْلَ قُبَاءٍ اقْتَتَلُوا حَتَّى تَرَامَوْا بِالْحِجَارَةِ، فَأُخْبِرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِذَلِكَ، فَقَالَ: «أَذْهَبُوا بِنَا مُصْلِحٌ بَيْنَهُمْ». (البخاري، ۱۳۸۱هـ ج ۱ ص ۳۷۱).

ژباړه: د سهل بن سعد نه روايت دی چې د اهل قباء خلکو په خپل منځ کې سره جنگ وکړو تر دې پورې چې يو بل يې په تيگو وويشتل، پس رسول الله ته خبر ورکړل شو نو په دې خبرې سره (جنگ سره) پس رسول الله صلی الله عليه وسلم و فرمايل راځئ چې مونږ ټول لار شو او د هغوی ترمنځ صلح وکړو.

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو رول

د ځوانی فضيلت او اهميت

الله جل جلاله په قرآن کریم کې د هغه ځوانانو ستاينه کړې چې د دين لپاره يې قرباني ورکړې وه او د الله جل جلاله د رضا حاصلولو لپاره يې خپل کور کلی پرېښود او د ظالمانو د پنځو نه د ځان خلاصولو او د توحيد ساتلو لپاره يې په غره کې د يو غار لوري ته مخ کړ، الله جل جلاله فرمايلي دي: (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنَاهُمْ هُدًى ۱۳۰ ۱۳۱ وَ رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهِ ۱۴۰ إِنَّهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۱۴۱ هُوَ الَّذِي قَوْمَنَا أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۱۴۲)

إِلَهًا لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَنٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ (۱۵). [الكهف: ۱۳- ۱۵ آيتونه].

ژباړه: مور تا ته د دوی بيان په حقه کوو، بېشکه چې دوی ځوانان وو چې پر خپل رب يې ايمان راوړی و او مور دوی لره هدايت زيات کړی و، او مور د دوی زړونه کلک کړي وو کله چې دوی ودرېدل او ويې ويل زمور رب د اسمانو او ځمکو رب دی ، مور هيڅکله له هغه پرته بل اله نه رابلو (که مو دا کار وکړ) خامخا به مور په دې وخت کې له حد نه تېره خبره کړې وي، دغه کسان چې زمور قوم دی دوی له الله جل جلاله پرته نور آلهه نيولي دي، ولې دوی د دې په الوهيت ښکاره دليل نه راوړي، پس څوک ډېر ظالم دی د هغه چا نه چې پر الله جل جلاله باندې دروغ جوړوي. (د افغانستان د جیدو علماوو ژباړه، ۱۴۱۴هـ ج ۱ ص ۱۴۶۶).

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ ۗ قَالَ: «لَا تَزُولُ قَدَمُ ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عُنْدِ رَبِّهِ حَتَّىٰ يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ، عَنْ عُمُرِهِ فِيمَ أَفْتَأَهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَ أَبْلَأَهُ، وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عِلِمَ». (الترمذي، ۱۳۹۵هـ ج ۴ ص ۶۱۲، حديث مكنه: ۲۴۱۶).

ژباړه: له عبد الله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (د یو انسان قدمونه به تر هغې پر یو ځای باندې وي چې د پنځو شیانو په اړه ترې پوښتنه ونه شي، د عمر په اړه چې په څه کې یې تېر کړی دی، د ځوانۍ په اړه چې په څه کې یې زړه کړې ده، د مال په اړه چې له کوم ځایه یې گټلې او په څه کې یې لگولې دی او د علم په اړه چې په دې باندې یې څه عمل کړی دی).

په دې حدیث کې هم د ځوانۍ فضیلت معلومېږي، ځکه دغه وخت ته الله جل جلاله ارزښت ورکړی او د انسان څخه بیا د دې پوښتنه هم کوي.

په اسلام کې د ځوانانو مسؤوليتونه

دا هغه مسؤوليتونه دي چې په پايله کې يې سوله ايزه فضا او هوسا ټولنه رامنځته کيږي دا چې ځوانان د ټولني ستنې او اساس گڼل کيږي، نو پر همدې اساس اسلامي شريعت دوی ته يو لړ مسؤوليتونه سپارلي، چې په لنډ ډول ترې يادونه کوم.

۱. د اسلامي تربیې زده کړه او د اسلام په اړه ژور فهم

ځوانان مکلف دي چې اسلامي زده کړې وکړي او د اسلام په اړه ژوره پوهه ولري، خو له دې لارې ټولني ته خدمت وکړي او ټولنه د سوکالي په لور سوق کړي.

۲. د شيطان د نفوذ د لارو چارو بندول

ځوانان بايد هغه لارې وپېژني چې د هغې څخه شيطان پر انسان باندې حمله کوي او اغېز پرې کوي او د هغې د بندولو لپاره لاس په کار شي، ځکه کله چې د ټولني څخه د شيطان د لاسوهني مخنيوی وشو، په خپله اصلاح کيږي.

۳. د اخلاقي فساد څخه ځان ژغورنه

په عامه توگه په ځوانۍ کې جنسي غريزه ځواکمنه او شهوتونه زيات وي، چې ډېر ځل انسان په اخلاقي فساد کې اخته کوي، نو ځوانان مسؤوليت لري چې د اخلاقي فساد څخه ځان وساتي.

۴. پوخ عزم او اراده درلودل

همدا راز ځوانان مکلف دي چې عزم به يې پوخ او اراده به يې کلکه وي، خو ټول کارونه په پوره دقت او کره والي سره ترسره کړي.

۵. د پرديو له تقليد څخه ځان ساتل

په اسلامي ټولنه کې ځوانان مکلف دي چې په کلتور کې د پرديو څخه تاثر وانخلي او هغه څه باندې لارې شي چې دين او مذهب يې اجازه ورکړې وي.

۶. د اوسني وخت په گټورو فنونو اهتمام کول

اوس مهال چې ټکنالوژۍ پرمختگ کړی او د نړۍ اقتصاد، سياست او پرمختگ په ټکنالوژۍ پورې تړلی دی، پر همدې اساس ځوانانو ته پکار دي چې د وخت د گټورو فنونو سره ځان اشنا کړي او له دې لارې خپلې ټولني ته پرمختگ ورکړي.

۷. د ځان لپاره هدف ټاکل

ځوانان مکلف دي چې د خپل ژوند لپاره هدف وټاکي او د لاسته راوړلو لپاره يې مشروع لارې وکاروي، خو ژوند يې عبث او په اخوا دېخوا کارونو کې تېر نه شي.

د سولې په برخه کې د ځوانانو رول

په سوله کې د ځوانانو رول څرگند دی او انکار ترې نشي کېدای؛ ځکه ځوانان دي چې انقلابونه راولي او په ټولنه کې د بدلون لامل کېږي، دا چې په هېواد کې د سولې په برخه کې د ځوانانو د ونډې کچه څومره ده، په دې ځای کې به يې بيان وشي.

د سولې په راوستو کې د ځوانانو د ونډې کچه

د هرې ټولنې په جوړښت او پرمختگ کې د ځوانانو رول اړين او د پام وړ دی، ځکه په تاريخونو کې ځوانان د هېوادونو د پرمختگ انقلابيان ياد شوي دي، د همدې خبرې په پيوند وايو چې ځوانان د يوې ټولنې او هېواد هغه قوي ترين او له انرژۍ ډک ځواک دی چې د ټولنې د ملا د تير او د هېواد د پرمختگ د کونجې حيثيت لري.

ځوانان د خپلې لېوالتيا او جرات له مخې هر دروند مسووليت او کار ته اوږه ورکولی او هېواد د بيارغونې، اقتصادي پياوړتيا، اغېزمنو بدلونونو او په مجموع کې د پراختيا لور ته رهي کولی شي.

ځوانان له خپلې انرژۍ څخه د کار اخيستلو په وسيله د سولې په راوستو کې خورا اهم فکتور دی او بايد په دې لار کې ځوانان خپلې هڅې ونه سپموي، ځکه دا ځوانان دي چې ټولنه او هېواد د نېکبختۍ او بدبختۍ خواته بيايي.

د باثباته او سوله ايزې سيمې د پايښت لپاره د ځوانو افغانانو فعال گډون خورا ډېر اړين دی؛ نو ځکه بايد ځوانان د سولې په ټينگښت کې خپله چوپتيا ماته، گونگوالی محوه او د سولې د ټينگښت لپاره په ژبه، قلم او بدني ځواک سره گامونه پورته کړي، ځکه چې د ټولني ټولې طبقې او په تېره بيا ځوانانو په جگړو کې ډېر زيان ليدلی، ژوند يې بايللی، د تورو لمبو او د خونړيو جنگونو او چاودنو ښکار گرځېدلي دي؛ نو ځکه دوی ته پکار دي چې د سولې د ټينگښت لپاره خپلې هڅې جاري وساتي، خوراتلونکي يې روښانه او د دوی په لاسونو کې شي.

د ملل متحد د راپور له مخې اوس مهال په نړۍ کې ۱،۲ ميليارد ځوانان شتون لري چې عمرونه يې د ۱۵-۲۴ کلونو پورې دي او د اټکل له مخې به ياده شمېره ۷٪ لوړه شي او د پورته عمر لرونکو ځوانانو شمېر به ۱،۳ ميليارد ته ورسېږي (الامم المتحدة، قضايا عالمية، الشباب)

که واقعيت ته وگورو نو په هېواد کې د ځوانانو شمېر ډېر دی، ځکه په عامه توگه ځوانان د ۱۸-۳۰ کلنۍ پورې وي، څنگه چې د افغانستان د مدني قانون له مخې تر ۱۸ کلنۍ پورې هلک د رشد عمر نه وي پوره کړی، نو په ځوانانو کې هم نه دي شمېر، خو تر

دې پورته بيا تر ۳۰ او آن تر ۳۵ کلني پورې ځوانان شمېرل کيږي، چې دا شمېره په افغانستان کې زياته ده، نو ځکه د سولې په ټينگښت کې د دوی رول هم اړين دی.

که چېرې ځوانان د خپل قوت او انرژۍ څخه اغېزمنه او سالمه استفاده ونه کړي؛ نو د مايوسۍ او بې کارۍ له وجې په نشو، وژنو، غلاو او نورو ناوړه کارونو او جنايتونو لاس پورې او پرې به اخته شي، چې په دې سره بيا د هېواد دغه ډاډمنه او ارامه فضا زيانمنېږي او امنيت يې له گواښ سره مخ کيږي.

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو د ونډې ارزښت

ځوانان د ټولني د نفوس ډېره برخه جوړوي، له همدې امله د ټولني د چارو پرمخ بېولو کې يې رول او ارزښت زيات دی او د ځوانې انرژۍ لرلو له امله د دوی هڅې د سولې په گڼون په هره برخه کې خورا ارزښتمنې دي، له همدې امله د سوله ييز فکر خپرولو، تبليغولو او دودولو کې د ځوانانو کار او هلې ځلې خورا مهم رول لري.

دوی فکر کوي چې ځوانان د سولې د تبليغولو او سوله ييز فکر خپلولو له لارې کولی شي چې د مخالفو ځوانانو ذهنونه روښانه کړي، هغوی په دې وپوهوي چې له هېواد او ولس سره دښمني او د پرديو د برنامو د پلي کولو په موخه جنگ او ناامني د هيچا په خیر نه ده.

ځوانان په مختلفو ځايونو لکه مساجدو، مکاتبو، کلیو، ودونو او پوهنتونونو کې د سولې په ارزښت، اړتياوو او گټو خبرې او بحثونو له لارې خپل افکار او نظريات سره تبادله کړي.

د دوی له انده دوی بايد په خپلو خبرو کې سوله د اسلام له نظره او د سولې څرنگوالی په اسلامي احکامو کې خلکو ته په مستندو ديني دلايلو سره وړاندې کړي، هغوی ته دا

په ډاگه کړي چې سوله يې پر ټولنيز ژوند، چارو، کړو وړو او لاسته راوړنو څه اغېز لري؟.

همدارنگه ډېری ځوانان په پوهنتونونو کې هم سره ويني او هم يو ځای کېږي، که همدا ځوانان د سولې اړتيا او گټو باندې سره وغږېږي او خپل ذهنونه او افکار سره تبادله کړي، بيا له سوله ييز فکر او نظرياتو سره خپلو کليو ته لار شي، ولسونو ته لار شي، ښوونځيو ته لار شي او هلته د ويناو، شعرونو، ادبي ټوټو، تمثيلي ټوټو، تياتر، ډرامو او نورو په بڼه د سولې پيغام خلکو ته تبليغ کړي، نو کولی شي چې مخالف ځوانانو باندې مثبت اغېزولري او له سولې سره د هغوی مينه او لېوالتيا زياته کړي.

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو لپاره گټور فرصتونه

د سولې په ټينگښت کې د ځوانانو فرصتونه په لاندې توگه په گوته کولای شو:

۱. ځوانان کولای شي له خپلې انرژۍ څخه په گټې اخيستنې په ټولنه کې د سولې د اهميت او د ځوانانو او ماشومانو پر راتلونکې باندې د تامين شوې سولې د اغېزو په هکله همغږي رامنځته کړي او پخلاينه وکړي.

۲. ځوانان کولای شي خپل هغه همزولي چې د مغرضو کړيو له لوري جنگ کولو ته هڅول کېږي، قانع کړي، ذهنيت يې ورجور کړي او دې ته يې پام راوړوي، چې د دوی په سرغړونو او مخالفانه کړنو سره په امنيت کې ښه والی نه راځي، بلکې لا پسې نور خرابېږي او د دوی پر راتلونکي هم ناوړه اغېز کوي.

۳. ځوانان کولای شي چې د شته سولې په ټينگښت او اهميت څېړنې وکړي، د ناامنی لاملونه پيدا او د لمنځه وړلو لپاره يې د علمي څېړنو، مقالو، راپورونو، شعر او ويناوالی له لارو گام پورته کړي او په خلکو کې سوله ييز فکر خپور کړي.

۴. ځوانان دې د سولې د ټينگښت په لارو چارو او د نا امنۍ او جنگ جگړو پر زيانونو څېړنې وکړي او پايلې دې يې د لوستونکو سره د ټولنيزو رسنيو له لارې شريکې کړي.

۵. ځوانان کولای شي چې د سولې د ټينگښت لپاره د همغږۍ غونډې جوړې کړي، خپل همزولي د هېواد دننه او بهر قانع کړي، خو د غولونکو له لوري جنگ ته ونه هڅول شي.

۶. اوس مهال ځوانان ټولنيزو رسنيو ته ډېر لاس رسې لري، کولای شي د دې لارې نه د سولې په اړه پيغامونه خپاره کړي او د منطقي استدلال له مخې نورو ته په اتلاين غونډو کې هم قناعت ورکړي.

۷. ځوانان کولای شي د فردي مجالسو له لارې په مدرسو، ښوونځيو، پوهنتونونو او د دندي په دفترونو کې د سولې پر اهميت او د جنگ جگړو څخه د ځان ساتنې په موخه منطقي بحثونه وکړي.

۸_ ځوانان کولای شي د فوځ په لیکو کې په کار کولو سره د هېواد امنيت تامين کړي او پرې نږدې چې مغرضې کړۍ د هېواد با وقاره سوله او امنيت گواښمن کړي.

پايله

۱. د سولې په راوستلو کې د اکادميکو ځوانانو ونډه خورا ډېره ارزښتمنه، گټوره او د پايلو له مخې ډېره اغېزمنه ده.

۲. د سولې په راوستلو کې د اکادميکو ځوانانو له ونډې څخه موخه د ژوند په ټولو برخو کې د هغوی نظري او عملي ونډه اخيستل دي.

۳. د سولې په راوستلو کې د اکادميکو ځوانانو د ونډې ارزښت د هغوی له فزيکي، روحي، جسمي او ټولنيز ارزښت سره نېغ په نېغه تړاو لرلو له کبله ډېر ارزښت لري.

۴. د سولې په راوستلو کې د اکادميکو ځوانانو د ونډې اغېز د هغوی له تحصيلي موخو ته د رسېدلو په برخه کې د اغېز لرلو له پلوه اغېزمن دی.

۵. د سولې په راوستلو کې د اکادميکو ځوانانو ګټوره بېلګه، زده کړو ته مخه کول، مدني فعاليتونه کول، په سوله ايزه توګه خپلو موخو ته د رسېدلو له پاره مبارزې کول، لاريون کولو او د خپلې دندې د پاتې کېدا او يا ترلاسه کېدا په پار د سولې د اعمار له پاره له کړيو مبارزو څخه څرګندېږي.

اکادميک ځوانان د سولې په ټينګ کې مثبت رول لري او د دوی رول تر نورو عادي ځوانانو ډېر دی، د دې دلائل په لاندې ډول دي:

اکادميک ځوانان د بېلابېلو هېوادونو له سياستونو څخه خبر وي، هغه تحولات چې په هېوادونو کې راغلي او دولتونه وران شوي وي، دوی يې په اسبابو، لاملونو او پايلو باندې پوهېږي او کولای شي د تېر تاريخ او نړيوالو سياستونو څخه په استفادې په دولت کې د سولې په ټينګښت کې رول ولوبوي او يا هم د سولې د لمنځه وړلو او خرابولو لپاره هڅونه وکړي.

ځوانان د خپل راتلونکي د تامين لپاره هلې ځلې کوي او د نا معلوم راتلونکي څخه ويريږي، د همدې لپاره په ځوانۍ کې احساساتي اقدامات هم ترسره کوي او غواړي چې په کم وخت کې خپلو موخو ته ځان ورسوي.

اکاډميک ځوانان د هېواد راتلونکي دي، که دوی په سوله ييز فکر وروزل شي، په راتلونکي کې د جنگ جگړو او وړانيو څخه لاس اخلي او که په جنگي فکر وروزل شي، راتلونکي ته خطر جوړولای شي.

نو ځکه د اکاډميکو ځوانانو رول د سولې په ټينگښت کې له عادي ځوانانو څخه ډېر دی.

وړاندیزونه

۱. د اطلاعات او کلتور وزارت د ځوانانو چارو معينيت څخه غوښتنه لرم چې د ځوانانو د انسجام لپاره د همغږۍ غونډې جوړې کړي او د ځوانانو د فکري روزنې لپاره خپلې هڅې گړندۍ کړي.

۲. همدا راز د اطلاعات او کلتور وزارت د ځوانانو چارو معينيت، د کار او ټولنيزو چارو وزارت او اړوند وزارتونو څخه غوښتنه لرم چې د ځوانانو لپاره د هېواد دننه د کار زمينه برابره کړي او پرې نه ږدي چې ځوانان د بهرنيو هېوادونو له لوري جلب او ذهنتونه يې د اسلامي نظام پر خلاف جوړ شي.

۳. د افغانستان اسلامي امارت د رياست الوزراء له مقام څخه غوښتنه کوم چې د هېواده د بهر تلو ځوانانو د بېرته راستنېدو لپاره په گټورو طرحو کار وکړي او پرې نه ږدي چې د ځوانانو انرژي د نورو هېوادونو د پرمختگ او ودانۍ لپاره د معمولي مادي امتيازاتو په بدل کې مصرف شي.

ماخذونه

القرآن الکریم.

ابراهيم مصطفى، ابراهيم انيس او احمد الزيات، المعجم الوسيط. ناشر: دار احياء التراث العربي، بيروت، لومړی چاپ، ۱۳۹۲هـ

ابن الهمام، كمال الدين محمد بن عبد الواحد السيواسي، فتح القدير. ناشر: دار الفكر- بيروت. (ب، ت).

ابن رشد، ابو الوليد، محمد بن احمد بن رشد الحفيد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد. ناشر: دار إحياء الكتب العربية- مصر.

ابن عابدين، علاء الدين محمد امين ابن عابدين الشامي، حاشية الرد المحتار على الدر المختار. ناشر: مكتبة رشيديه سرکي رود-کويته.

ابن منظور، محمد بن مكرم بن علي ابو الفضل جمال الدين ابن منظور الانصاري الافريقي. لسان العرب. ناشر: دار صادر- بيروت، ۱۴۱۴هـ.

البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، صحيح البخاري. قديمي كتب خانه، کراچی پاکستان، ۱۳۸۱هـ- ۱۹۶۱م.

الترمذي، ابو عيسى محمد بن عيسى بن سورة السلمی، سنن الترمذي. ناشر: دار احياء الكتب العربية، مصر.

الجزجاني، علامه سيد شريف، الحاشية الشريفة على مشكاة المصابيح، ناشر: مكتبة البشري، كراچ- پاکستان، لومړی چاپ، ۱۴۳۱هـ

د افغانستان د جيدو علماوو د ټولنې ژباړه، کابلی تفسير. ناشر: د حرمينو د پاچا ملک
فهد چاپخانه. لومړی چاپ. ۱۴۱۴هـ

الزحيلي، دوكتور وهبة بن مصطفى، الفقه الاسلامي وادلته. دمشق - سوریه - دار الفكر،
دریم چاپ، ۱۹۸۹م.

الزليعي، فخر الدين عثمان بن علي بن محجن الحنفي، تبيين الحقائق شرح كنز الدقائق،
المطبعة الكبرى الاميرية - بولاق - القاهرة، لومړی چاپ، ۱۳۱۳هـ

سويقات، بلقاسم، المسؤولية الجزائية للطفل في القانون الجزائري. ناشر: جامعة ورقلة
كلية الحقوق والعلوم السياسية، ۲۰۱۰م.

العدوي، ابو حسن علي بن احمد الصعيدي، حاشية العدوي على شرح كفاية الطالب
الرباني. تحقيق: يوسف الشيخ محمد البقاعي، دار الفكر - بيروت، ۱۴۱۴هـ

المودودي، سيد ابو الاعلى، تفهيم القرآن. المكتبة الهندية، دريم چاپ، ۲۰۰۰م.

النيسابوري، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري، صحيح مسلم. ناشر: دار
إحياء التراث العربي، بيروت.

الطفولة تعريفات وخصائص، 2013/12/18. www.alukah.net/culture

فضل الهادي وزين، أفغانستان في ظل حكم طالبان.. المكتسبات والتحديات والفرص.

<https://www.aljazeera.net/opinions/18/2/2024>